

Eleki Krónika 2002. február

Utak, járdák előnyben

Az elmúlt esztendőben céljaink megvalósítására a képviselő-testület 7 millió forintot szavazott meg a város költségvetéséből, ez az összeg egyébként az eddigi legjelentősebb támogatás, amelyet bizottságunk rendelkezésére bocsájtottak - mondta az Eleki Krónikának Bakos Ferenc, a településfejlesztési bizottság elnöke. A bizottság alapvető célkitűzésként, lakossági hozzájárulással, új utak építését fogalmazta meg. Az előzetes pályázati kiírás feltételeinek két újtelepi utca (Thököly Imre, Árpád) felelt meg, az érintett háztartások 40.000.- forinttal járultak a beruházáshoz. A kezdeményezés eredménye: mindkét említett utcában egyenként 210-210 méter hosszú, 3 méter széles betonburkolatú út valósult meg. Az útépitési program mellett a településfejlesztési bizottság többek között egy új fűnyírógépet vásárolt, valamint három új buszvárót létesített: a Fenyő presszó előtt, a temetőnél és újtelepen. Egy beruházás múlt évben történő elkezdését pedig a túl korán beköszöntött zord időjárás akadályozott, a 400 négyzetméternyi járda építéséről a bizottságnak előszerződése van a Bölem Kft-vel. A munkálatok valószínűleg tavasszal elkezdődnek és kiterjednek majd a Kossuth Lajos, Szántó János, Arany János utcákra, a Gyulai út és a Vasút sor egy-egy szakaszára. Ami pedig az idei terveket illeti: az elmúlt évhez hasonlóan 2002-ben is az új utak építésének programja előjogot élvez. Az ezirányú feltérképezés folyamatban van. Azok az utcák pályázhatnak sikerrel, amelyekben a háztartások legalább 75 %-a vállalja az önrészt. Az idén is mintegy 420-450 folyóméter betonút építését tervezik. Ezen kívül újabb három buszváró létesítése várható: az ABC (Lökösházi út), az újtelep ÁFÉSZ bolt előtt, valamint a város déli részén lévő buszfordulónál. Ugyancsak az idei program részét képezi a közel 400 négyzetméternyi járda felújítása, valamint a sportcsarnok előtt egy parkoló létesítése is.

B.N.

Németországi küldemények

A jelenleg Németországban élő dr. Szabó Péter, egykori eleki lakos, együttműködési kapcsolatokat ápol Edelbert Völkllel, a Máltai Szeretetszolgálat munkatársával, aki az elmúlt év nyarán Eleken Járt és kapcsolatot teremtett a polgármesteri hivattal, a Szociális Otthonnal, az Idősek Otthonával, valamint az eleki Német Kisebbségi Önkormányzattal, a Németek Egyesületével. Akkor Völkl úr ígéretet tett segélyek gyűjtésére, illetve Elekre történő szállítására. A nyáron tett ígéret első szállítmánya még az elmúlt esztendő őszén gyakorlatot öltött. A ruhaneműből, tartós élelmiszerből, játékokból álló szállítmány egy része többek között a Szociális Otthonba, az Idősek Otthonába került, a másik részét pedig a Családsegítő és Gyermejjóléti Szolgálat osztotta szét a rászoruló körében. A karácsonyi ünnepekre aztán megérkezett az adományok második szállítmánya is. A küldemény ruhaneműt, egyéb kötött dolgokat, játékokat és

orvosi műszereket tartalmazott. A kötött ruházati cikkeket és egyéb dolgokat egyébként a Mellrichstadt-i Nyugdíjas Egyesület tagjai készítették. Az orvosi műszereket a gyulai Pándy Kálmán Megyei Kórháznak adományozták. A szállítmány egyéb dolgaiban a Szociális Otthon, az Idősek Otthona és az óvodák részesültek. Az érintettek ezúton mondanak köszönetet dr. Szabó Péternek, Edelbert Vöklnek, valamint a Mellrichstadt-i Nyugdíjas Egyesület tagjainak.

B.N.

Csillogtak a “Fekete Szemek”

2002. január 25-én Eleken megkezdődött a bálozások ideje. Elsőként a Cigány Kisebbségi Önkormányzat rendezte meg a hagyományos batyus cigánybált. A bálon vendégszerepelt a “Nagyecsed-i Fekete Szemek” együttes, sztárvendégként Bódi Guszti vezetésével, Magyarország legismertebb cigány folklór együttese. Megnyitóként a bevezető beszédet elmondta Malkócs Brigitta, majd két szavallattal kedveskedtek a nézőknek Kovács Viktor és Piroska Elemér, aki országos szavalló versenyen második helyezést ért el. Megnyitó beszédet mondott Drágos József a Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnöke. Üdvözölte a meghívott vendégeket, a helyi és a megyei vezetőket.

Ez a cigány bál nagyon sikeres, szinte az évszázad bálja volt. 600 fő reggel 5 óráig nagyon jól érezte magát. A bál másik zenekarának tagja Szilágyi András, és Kovács Csaba volt, akik reggel 5-ig biztosították a zenét és a jó hangulatot. A bált követő napon egyre több telefonáló gratulált a bál sikeres és igen színvonalas megrendezéséhez. Közkívánatra a nyár folyamán újból megrendezzük ezt az igen sikeres cigánybált.

**Drágos József,
az Eleki Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnöke**

Mi zártuk a bálak sorát...

Az Eleki Krónika előző számában már jeleztük, hogy a farsangi időszak záróbálja, a műsoros sváb batyus bál lesz. Február 9-én szorongó szívvel vártuk, vajon az idei bál hogy sikerül? Nagy lelkesedéssel készültünk a rendezvényre: 250 db szép kivitelű, kétnyelvű meghívó, a képűjság csalogató szövege, plakátok, valamint az újságcikkek jelezték, hogy sváb bál lesz Elek városában. A telefonon előzetesen megrendelt jegyek sejteni engedték, hogy nem dolgoztunk hiába! Végre elérkezett a várva-várt nap: a kellemes idő is nekünk kedvezett és sorban érkeztek vendégeink, főleg vidékről, Orosházáról, Kondorosról, Gyomaendrődről és sorolhatnám tovább a településeket. Az eleki meghívó-vottaink most kis számban jöttek el, és ők is nagy részben az egyesület tagjai voltak rokonaikkal, barátaikkal. Megtisztelte rendezvényünket Tóth Imre országgyűlési képviselő is. Őt minden alkalommal meghívjuk a bálba (személyes, régi ismeretség apropóján) és már más alkalommal is eljött közénk. Az est

folyamán néhány kedves szóval köszöntötte a bál résztvevőit és még néhány órát eltöltött körünkben - feleségével együtt. A jó báli hangulatról a Gódi zenekar gondoskodott. Ők 1999-ben jártak utoljára Eleken. Nagyon jól, összehangoltan zenélő csapat és emellett két szólamban énekelnek. A négy német és négy magyar szónok beszéde között, mindössze (folytatás a atás az 1. oldalról) kétszer tartottak szünetet. Minden elismerésem az övéké, mert ők voltak a pompás báli hangulat lelkei. Annyira tetszett a játékuk mindenkinek, hogy már meghívtuk őket a nyári VI. Világtalálkozó sváb báljára is. Ezt a meghívást örömmel elfogadták. Az éjféltől tombolahúzás megállította a zenét. Sok értékes nyereménytárgy várakozott a szerencsés nyertesekre. Volt olyan bálozó, aki három csomagot is elvitt, másnak egy sem jutott. Ilyen a szerencse! A fődíjat, mely egy olajfestmény volt, Csontos Rozália ajánlotta fel, és Gyulára került egy olyan házaspárhoz, akik általában eljönnek az eleki sváb bálba. A téli sváb bállal, illetve az azt követő keddi utcai maszka felvonulással (február 12.) kezdetét vette a böjti időszak, és ez eltart egészen húsvétig. Az eleki németek ebben az időszakban már nem mulatoznak, csak egy hagyományőrző rendezvényt tartanak meg, a "Böjt közepét", de erről majd a következő számban olvashatnak.

Nádor Mária,
az Eleki Német Kisebbségi Önkormányzat elnöke

Kivilágos virradatig

Nemzetiségi kisebbségeink - román, német, cigány - megtartották idén is a hagyományos farsangi bálaikat. Akadt olyan is, hogy anyagi gondokkal küszködve, de megrendezték, mert szükségét érezték annak, hogy a hozzájuk tartozó nemzetiségi kisebbségűek - egy évben legalább egyszer - közösen, ahol együtt szórakozzanak, viduljanak. Évtizedeken át az eleki batyus sváb bál fogalom volt helyben, a környéken, de országosan, sőt azon is túl. Megtiszteltetésnek vették az emberek, ha arra meghívót kaptak. A siker sohasem maradt el - köszönhetően a kiváló szervezőknek /pl. Treszi Feri bácsi/, és nemkülönben az eleki sváb zenét és közönséget nagyon jól ismerő Zimmermann Feri bácsi által vezetett sramli zenekarnak. Még az alig jó 10-15 évvel ezelőtti sváb bálakon is alig lehetett gombostűt leejteni a művelődési ház nagytermében táncoló sokaságban. Oly annyira közkedvelt volt ez a rendezvény, hogy úgy véltük jó másfél évtizeddel ezelőtt, hogy a nyári időszakban is kellene hasonlót rendezni, s vélekedésünknek több apropója is volt. Először Anna bálra gondoltunk, hiszen ezidőtájt látogatnak haza a legtöbben a más vidékekre, más országokba szakadt volt elekiek. Valamiért azonban nem sikerült ez a próbálkozásunk, valahogy "nem jött össze"! Más kapaszkodót kerestünk, mert azt a kudarc árán meg kellett tanulnunk, hogy az Anna bálnak nincs gyökere, nincs hagyománya Eleken, amely vonzóvá tehetné volna e l k é p z e l é s e i n k e t . A tervről azonban nem mondtunk le, csupán "más nevet adtunk a gyerekeknek", így született meg a nyári batyus sváb bál elnevezés. A gyakorlatból tudtuk, hogy ha periódikusan visszatérő rendezvényt akarunk meghonosítani /hagyományosítani/, akkor

az időpontját is - többé-kevésbé - állandóvá kell tennünk a közönség számára tervezhetőség és odaigazodás végett, valamint a téli sváb bálak bizonyos elemeit át kell mentenünk ezekre a bálókra is. Különösen fontos volt ez a külföldön élő elekiek számára, ahol a cégek, vállalatok - mint tudjuk -, már év elején betervezik a szabadságolásokat, nem olyan ötletszerűen döntenek, mint nálunk. Döntésünk minden esztendő augusztusának első hétvégéjének szombatjára esett, s tart mind a mai napig ez a dátum. Igaz ugyan, hogy 12 éve már az Elekiek Világtalálkozójának egyik, de igen fontos és rangos eseménye a nyári batyus sváb bál, hiszen itt és ekkor szinte egészen biztosan találkozik minden hazalátogató eleki egymással és a jelenlegi helybéli lakosokkal. Tétovázik bennem a kérdés: a téli sváb bálók mérsékeltbb sikere nem írható-e a nyáriak nagyobb látogatottsága a téli terhére? Esetleg az igazi eleki hangulatot biztosító sramli zenekar hiányzik? Netán a közönség lett érdektelenebb? Sorolhatnánk még a kérdéseket, ám valószínűleg most nem találnánk meg a megfelelő magyarázatot, a kielégítő választ. A szervezőket ismerve biztosak lehetünk abban, hogy mindent megtettek pedig a siker é r d e k é b e n .

Tovább gondolkodva a farsangi bálók eseményein, sikerein, sikertelenségein, az ugyancsak batyus román bálnál folytatjuk. Az utóbbi 10-15 év során országos hírűvé "nőtte ki magát" ez a rendezvény is Eleken. A helybéli románságon kívül - a cigánybálók nélkülözése idején - a cigányok is magukénak mondták ezt a táncos vigasságot. Az eleki román táncok különös sajátosságai és eredetisége okán igen rangos néptáncutatók, -gyűjtők és táncosok, zenészek voltak látogatói szinte az ország minden részéből és a legjelesebb együttesekből. Voltak évek, amikor mind látogatottságában, mind közönségsikerében felülmúlta a sváb bálókét. Ma is szívesen jönnek távolabbi vidékekről - mint pl. idén is Békéscsabáról, Gyuláról, Kétegyházáról, Szegedről, Budapestről - a szórakozni és tanulni kívánók, táncosok, zenészek, gyűjtők. A lelkes rendezők azonban itt is csupán /?/ 160 fő körüli látogatottságot regisztráltak, holott korábban ennek a dupláját is meghaladta ez a szám. A résztvevők elmondása szerint idén a romániai Szentannáról érkezett zenekar is kitett magáért, kiválóan muzsikáltak, igazán hangulatteremtő, kedvesináló volt a szép nyitótánc, melyet a hagyományörző román táncegyület tagjai adtak. A hangulat egészen hajnalig kitűnő volt! Érezni lehetett- mondják -, hogy a kisebbségi önkormányzat és az egyesület, valamint a velük szimpatizáló fiatal néptáncosok összefogása, egyet-akarása talán ismét jó útra terelődik. Mindenesetre egy jó hangulatú, sikeres román bálát tudhatnak magukénak a bál szervezői, rendezői.

Viszonylag újszerűnek tekinthető a városunkban a cigány bálók megrendezése. Lassan azonban - kb. 10 év távlatában - a hagyományos jelzöt is viselheti a rendezvény, hiszen évről évre megtalálja a helyét a farsangi nemzetiségi bálók sorában Eleken. Főbb jellemzőit tekintve /köszöntők, rövidebb vagy hosszabb műsor, nyitótánc, tombola, batyu/ nem tér el a többi kisebbség szokásától. Idén azonban /sd. Drágos József elnök úr e tárgyban keletkezett írása/ a résztvevők számát tekintve igencsak elvitték a "pálmát", hiszen 600 fő körüli közönségi látogatottságról szól. A sikerben valószínűleg jelentős része van a "Nagyecsed Fekete Szemek" Együttes fellépésének és műsorának is, valamint az igen hangulatos zenét játszó eleki zenészeknek. Lehet, hogy a jövőben a

cigány bálók lesznek a legsikeresebbek Eleken? Vélül is az a lényeg, hogy az itt élő lakosság megtalálhassa a hozzá legközelebb álló, számára fontos és jó kikapcsolódást nyújtó szórakozási formát. A báli szezont Eleken a farsangzáró keddi maszkás felvonulás zárta, a hamvazó szerdát megelőző kedden. Idén ezt a nagyon régi, mondhatjuk ősi szokást ismét életre hívta a városi művelődési központ és néhány lelkes segítő, támogató /pl. Klemm Vera, Gál György/. A megrendezés sikerében nagy érdeme van a helyi szakmunkásképző iskolának, amely intézmény a legkülönbözőbb eszközökkel, tanulók elengedésével és még sok egyéb módon segítette a rendezvényt. Ezúton is köszönet illeti az iskola vezetését, a segítő pedagógusokat, dolgozókat, s természetesen a fegyelmezetten viselkedő tanulókat. Ez alkalommal /is/ elmaradt az esti jelmezbál, pedig eredendően számtalan érdekes és egyedi elemet tartalmaz. Kár érte... Túl a farsang időszakán kerül megrendezésre idestova 10 éve a magyar bál. Dátuma szintén kötött, minden esztendő március 15-éhez legközelebb eső szombat, amely idén március 16-ára esik. Megrendezésével, elindításával hagyomány teremtődött. Látogatottsága igen magas minden évben. Ez alkalommal a "legnagyobb kisebbség" - a magyarság - is kimulathatja magát, de nemzetiségre való tekintet nélkül mindenkit szeretettel várnak, hívnak a szervezők, rendezők. Érdeklődni a részletekről a városi művelődési központban lehet.

T.R.K.

A folyamatosság jegyében

Magyarország az Egyesült Európába történő belépés küszöbén áll. Magáról az eseményről megoszlik az ország lakosságának véleménye, egyesek idegenkednek a globalizációtól, míg mások elsősorban a gazdasági szférában látnak jobb perspektívát. Egy dologban azonban valamennyien megegyeznek: a nemzetiségi jellegek megőrzése, továbbápolása előfeltétele magának a megmaradásnak. A hagyományok ápolása széleskörű, a hagyományörző táncok továbbvitele elengedhetetlen. Gál László táncoktató segítségével egy ilyen jellegű példáról számolunk be az Eleki Krónika olvasóinak. Három évvel ezelőtt Sárközi Józsefné kezdeményezésére Pacsirta néven egy gyermektáncsoport kezdte meg működését a helyi Reibel Mihály Városi Művelődési Központban - emlékezett vissza a kezdetekre Gál László. A közel harminc gyereket foglalkoztató táncsoport anyagi gondokkal küszködött, amit pályázatok segítségével igyekeztek orvosolni. Természetesen a szülők is lehetőségeikhez mérten - például ruhavásárlással - támogatták a kezdeményezést. Időközben felvetődött egy helyi művészeti iskola elindításának gondolata, amely a táncoktatás mellett a zenei oktatásra is megfelelő hangsúlyt fektet. Ez a gondolat 2000 szeptemberében vált valóra. Az Eleki Városi Önkormányzat támogatásával, Czirok Mihály igazgatásával létrejött a Talentum Alapfokú Művészeti Iskola. Ez a kezdeményezés lehetővé tette a néptáncoktatás zavartalanását. A program a folyamatosság jegyében zajlik, ami azt jelenti, hogy az elsőtől a negyedik osztályos tanulók képeznek egy csoportot, az ötödik osztálytól pedig a tehetségesebbek, illetve a táncolni kedvelők egy külön csoportot. Ezzel a rendszerrel

biztosítják az Elek Táncegyüttes utánpótlását, amely csoport jelenleg elsősorban a középiskolás tanulókat, felnőtteket tömöríti. A néptánccsoportban közel száz gyerek érdekelt. A repertoárt a város szlovák és román hagyományai, valamint a Kárpát-medence táncjellegzetességei adják. Az első és második osztályosoknak heti egy, a harmadik és negyedik osztályosok heti két, az ötödik osztályosoknak pedig heti négy alkalommal oktatja a táncot Gera Krisztina és Gál László. A tánccsoport többek között a Kultúra a Nyugat Kapujában elnevezésű országos rendezvénysorozatban, valamint a békéscsabai szlovák napokon, budapesti, váci, dunaújvárosi és természetesen eleki rendezvényeken lépett közönség elé. Törekvéseiket az általános iskola, valamint néhány helyi önkormányzati képviselő támogatja.

- b -

Röviden innen-onnan

Az ország Európai Unió csatlakozásának küszöbén a szakképző intézmények is feltérképezik a hasonló profilú intézményekkel való kapcsolatfelvétel lehetőségét, együttműködését, iskolánk a németországi Gerolzhofeni oktatási intézménnyel már gyümölcsöző kapcsolatokat ápol - tájékoztatta az Eleki Krónikát Zámbo András, a Mezőgazdasági és Ipari Középiskola igazgatója. A németországi mellett az eleki közép fokú oktatási intézmény egy franciaországi (Loiret megye) hasonló profilú intézménnyel vette fel a kapcsolatot. E kapcsolat első momentumaként az elekiek ez év szeptemberében egy húsz főből álló (tanár, tanuló) franciaországi küldöttséget fogadnak. A csoport két hetet tölt el Eleken. A vendéglátás költségeit Európai Unió források biztosítják. A kapcsolat egyetlen szépséghibája, hogy az eleki oktatási intézményben nem oktatnak francia nyelvet, ennek ellenére a kommunikációnak valószínűleg nem lesz különösebb akadálya, hiszen úgy a francia, mint pedig az eleki intézményben angol és német nyelvet is oktatnak.

Intézményünk a nemzeti Gyermek- és Ifjúsági Közalapítványhoz a téli szabadidő tartalmas eltöltésére benyújtott pályázata 160 ezer forintot eredményezett, ennek valamint az iskola támogatásának és egy bizonyos önrésznek köszönhetően február 14 és 17 között három napot egy autóbusznyi csoport Bánkúton tölt - mondta Hoffmann Ferenc, az Általános Iskola Diáksport Egyesület elnöke. E téli kirándulást követően elkezdődik az oktatási intézmény tanulóinak körében igen népszerű úszóprogram, amely a tanév végéig - hetente - folyamatos jelleggel tart. Erre a célra az eleki iskola a Wesselényi Miklós Nemzeti Ifjúsági- Szabadidősport és Egészséges Életmódot Közalapítványhoz nyújtott be pályázatot, az eredmény 400 ezer forint. Az elmúlt iskolaévben egyébként 120 tanuló vett részt az úszóprogramban, amelynek elsődleges célja a tanulók vízhez szoktatása, az úszás alapelemeinek elsajátítása, valamint az úszás továbbfejlesztése volt.

A pszichiátriai közösség gondozási módszer megvalósítását tartalmazó pályázatunk 1,5 millió forintot eredményezett a Szociális és Családügyi Minisztériumnál. Ezt a programot ez év augusztusának végéig kell realizálni - tájékoztatta lapunkat Völgyesi István, a

Szociális Otthon igazgatója. A pályázati erőforrással a szakmai program személyi juttatását, tárgyi eszközök beszerzését, valamint a működtetési költségeket támogatják. A Napsugár lakóotthon társalgójában - hat fős csoport - tartott pszichoedukációs foglalkoztatás első kurzusa már realizálódott, a másodikra pedig majd a tavasz folyamán kerül sor. Egy-egy kurzus tíz foglalkozásból áll, amely elméleti és gyakorlati ismeretekre épül. A szkizofrén klienssel megismertetik és elfogadtatják betegségét, segítik őt abban, hogy eligazodjék a mindennapi élet kihívásaiban, valójában az önálló életre készítik fel. Ehhez természetesen a környezetnek is megfelelően kell reagálnia, a program sikeressége nem kis mértékben ebben is rejlik. Ezért ajánlatos a hozzátartozók programba való bevonása. A pszichoedukációs foglalkoztatási programban a gyógyintézeti háttér mindenképpen szükséges. A pályázat 20%-os saját erőforrását a városi önkormányzat biztosítja.

B.N.

Melléklet a németországi naplóhoz

(A előző számunkból helyhiány miatt kimaradt írást most pótoljuk.)
Wagenhofer Ede 1972. június 4-e és augusztus 9-e között tett németországi útjáról napló készült, amit az eleki plébános magyarul és németül írt, illetve olvashatunk még itt egy latin nyelvű idézetet is az első eleki anyakönyvből. Mivel a végleges változatot a kanonok úr le is gépelte, így könnyen olvasható. A tíz oldalnyi napló 8. és 9. oldalán található azok a családnevek, amelyeket az eleki plébános kiírt a gerolzhofeni anyakönyvek névmutatójából. Ezeket szeretnénk mi most az Eleki Krónikában publikálni, hisz az eleki vonatkozása miatt érdekes lehet. Ismerős eleki nevek a gerolzhofeni kereszteltek anyakönyvében: Bambach, Bauer, Baumann, Bayer, Beil, Braun, Busen /Buzig?/, Doepfner, Durr /Derr, Dörr,Thör/, Dusching, Emert /Emenet/, Engelhard, Erker /Ecker/, Faulhaber /sok van/, Firsching /bajor/, Flurschutz, Foerster, Fröhner, Gerstenmayer /sváb/, Geisel, Grohe /Groh/, Haas, Hauck /sok/, Stockheimben is, mely Gerolzhofenhez tartozik/, Hen /Held? Hen/, Hermann, Heusinger /Heilinger?/, Hormann /sok/, Hornung /torontálalmási/, Jaeger, Klemm, Krapf, Kraus, Kropf, Kuhn, Lang, Metz, Mittnacht, Niedermayer, Reusz, Sanger, Schmitt /sok/, Schneider /sok/, Schnetter /sok/, Schroeder /gyulai/, Schwarz, Singer, Soellner /szentmártoni/, Sorg, Stoecklein /Stöckl/, Weber /sok/, Wirsching, Zeitler /Zeidler-méhész/, Zielbauer /bajor?/, Zimmermann.
A kanonok úr érdeklődését azzal is bizonyíthatjuk, hogy nem csupán Elekkel foglalkozott, hanem pl. a környékünk, illetve szőlőfalujának névanyagával is! Az eskettek anyakönyvében a következő neveket találta: /Itt első helyen a házassággötés ideje, a zárójelben pedig ahol lehet, a származási hely is szerepel./ :1585-Hammer Hans, 1633-Haag Johann, Hauck /Stockheim/, 1617-Hauck Jakob és Wittmann Marta, Hoffmann, 1615-Jäger /Eltmann/, 1655-Jäger /Alitzheim/, 1632-Jäger /Sulzheim/, Kuhn, 1626-Reuss /Hödelsee/, 1610-Sellner János és Hammer Borbála /Alitzheim/, 1591-Schmidt /Hollstadt/, 1599-Schmidt /Lindelach/, 1606-Schmidt /Vehenhofen/, 1607-Schmidt /Hainert/, 1615-Schmidt /Brünnstadt/, 1618-Schmidt /Oberspiesheim/,

1624-Schmidt /Stockheim/, 1628-Schmidt /Posselheim/, 1608-Schneider és Schmid /Alitzheim/, 1611-Schneider /Oberschwarz/, 1613-Schneider /Weyer/, 1623-Schneider /Sulzfeld/, 1628-Schneider /Stockheim/, 1664-Schneider /Brünnstadt/, 1643-Schmetter, 1650-Stöcklein Hans /Brünnsadt/ és Hauck Anna /Stockheim/, 1602-Widman Jakob /Unterspiesheim/, 1629-Widman Ulrich /Stockheim/, 1646- Wirsching Hans /Volkach/, 1588-Wittman Jakab és Rozália Margit, 1618- Wittman Hans /Stockheim/ és Weber Borbála /Donnersdorf/, 1624-Wittman Hans junior és Reusz Margit. /A nevek írásakor megtartottuk a Wagenhofer Ede által írt módot./ Végül elmondhatjuk viszonyításként azt a tényt, hogy a mai Magyarország területén a kôszegi anyakönyvek a legrégebbiek, hisz 1633 óta vezetik ôket. Mint a mostani német példánk is mutatják, ennél vannak jóval régebbiek is pl. a mai Bajorország területén. /Eleken csak 1734 óta van rendszeres anyakönyvezés, amely így is a legrégebbi a környékünkön!/
A gerolzhofeni családneveket közreadta: Rapajkó Tibor

Gyula után Orosháza előtt

Korábbi lapszámunkban már említést tettünk arról, hogy az Általános Iskola Diáksport Egyesület keretén belül egy asztalitenisz-szakosztály bontogatja szárnyait. A foglalkozások szeptemberben kezdődtek, de akkor még a feltételek - tíz tanuló egy asztalnál edzett - nem szavatolták a minőségi munkát. Erre csupán a közelmúlttól kerülhetett sor. Az említett tanulók, mint jeleztük túl vannak az első seregszemen, mégha az csupán egyházi jellegű bajnokságban öltött is testet. De verseny volt, amelyhez a versenyláz is párosult. Az eleki asztaliteniszezők számára az első rangosabb megmérettetés a napokban volt. Gyula Város Polgármesteri Hivatala által szervezett ez évi Diákolimpia körzeti asztalitenisz versenyén - az 1989/90-es korosztályú csoportban - az eleki általános iskola két tanulója, Pluhár László és Varga Norbert kitűnően szerepelt, az előbbi elsőként, az utóbbi pedig másodikként kvalifikálta magát az Orosházán, március 14-én megtartandó megyei jellegű seregszemplére. Tehát e befektetett munka máris érezte kedvező hatását, meghozta gyümölcsét. Természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy még nagyon sokat kell dolgozni a továbbiakban is. De bebizonyosodott, hogy jó úton haladunk. Az említett gyulai verseny érintetteit közül négyüket szólaltattuk meg, mondják el tapasztalataikat lapunk olvasóinak.

Fábián István: - Igaz, hogy az elmúlt év decemberében már belekóstoltam egy verseny hangulatába, de ez a mostani, gyulai egészen más volt. Lényegesen izgalmasabb, feszültebb hangulatú. Én egy mérkőzést játszottam, minimális különbségű vereséget szenvedtem. Egyszerűen nem tudtam a játékra figyelni, a játékteremben óriási hangzavar volt, a bekiabálások erősen zavartak az összpontosításban. Mindennek ellenére nagyon tetszett a seregszemle. És hát természetesen minden tőlem telhetőt megteszek az edzéseken azért, hogy az elkövetkező versenyeken minél jobban szerepeljek.

Vozár János: - A decemberi házi bajnokságon dobogós lettem, a harmadik helyezést értem el. Most a legutóbbin viszont nem sikerült a bravúr. Pedig az első meccsemet megnyerhettem volna, igaz, az első játszmát 18-ra elvesztettem, de a másodikban már

20-16-ra vezetem, de ettől kezdve nem tudom, hogy mi történt velem, egyetlen pontot sem szereztem. Pedig becsületesen támadtam, sajnos azonban a befejezésekkel bajok voltak, nem sikerültek. Akkor mindjárt elkedvetlenedtem, de azért aludtam rá egyet, és így utólag ismételten meggyőződhettem, hogy a siker egyedüli záloga a kemény munka. Természetesen mondanom sem kell, hogy minden tőlem telhetőt megteszek a siker érdekében.

Varga Norbert: - Az előttem megszólaló társaimhoz hasonlóan a gyulai volt nekem is a második versenyem. És ez az utóbbi lényegesen jobban sikerült, mint az első. Korcsoportomban a második lettem, és végtelenül boldog voltam. Az elért sikeremnek természetesen szüleim is nagyon örültek, de az osztálytársaim is méltatták. A verseny előtt nem tettem végcélt magamnak, úgy voltam vele, hogy mindig csak a soros mérkőzésemre összpontosítok. A találkozóimat pedig egyiket a másik után hoztam, a döntőben végül is csapattársammal, Pluhár Lacival találkoztam, amely párviadalt ő nyerte meg. Ezzel a második helyet is jogot szereztem az orosházi, megyei rangfokozatú versenyen való részvételre.

Pluhár László: - A decemberi házi bajnoksághoz hasonlóan a gyulain is első lettem. Természetesen nagyon örülök az elért eredménynek. Bebizonyosodott az edzőm mondása, hogy a befektetett munka előbb vagy utóbb meghozza a gyümölcsét. Ezt szorgalmazza foglalkozásról foglalkozásra. Most az orosházi seregszemlére készülök, elképzelhető, hogy Norbi és én a megszokott edzések mellett “különórákat” is veszünk. Amit egy verseny miatt meg kell tenni, azt meg kell tenni ahhoz, hogy az ember nyugodt lelkiismerettel vehessen részt egy seregszemlén.

- audi -

Erőszak szülte eleki zenekar

A helytörténeti irodalom szerint Eleken több mint száz éves hagyománya van a fúvószenekari életnek. Arról azonban nagyon kevesen tudnak, hogy létezett egy olyan, elekiekből álló együttes is, amely nem is akárhol, hanem az egykori Szovjetunióban alakult meg olyan “málenkij robot”-osokból, akiknek kény- szermunkásként kellett dolgoz- niuk az akkori szlengnek meg- felelően, a “paradicsomban”. A sors kifürkészhetetlen akaratának köszönhetően egy érdekes fényképre bukkantunk a hvg 2002. január 12-i számában. Riba István Kényszermunkára hurcolt németek kárpótlása című írásában illusztrációként szerepel egy fotó ilyen aláírással: Németekből álló zenekar egy oroszországi táborban. A felvételen öt férfi látható, de ami a legfontosabb, jól olvasható a zenekar nevének első tagja: Eleki ..., a folytatás azonban sajnos nem.

Mindentől függetlenül megállapíthatjuk, hogy számunkra igen értékes történelmi dokumentumról van szó, mely alapján el lehet indulni további lehetséges információ szerzése céljából. Így jutottunk el két közismert eleki zenészhez Baráth Mihályhoz /az édesanyja német származású volt/ és Zimmermann Ferenchez, akik segítőkészen álltak rendelkezé- sünkre, amit most is megköszö- nünk nekik, de most már tényleg vágjunk a dolgok közepébe!

Ezektől a személyektől, vagyis olyanoktól, akik túléltek az akkori megpróbáltatásokat, de egymástól függetlenül elmondott visszaemlékezésük alapján majdnem sikerült azonosítanunk az általunk közölt fényképen szereplő személyek neveit. A fotón az alsó sorban az együttes dobosa, Merx Károly látható, a második ember pedig Strifler Ferenc /Mihály?/. A felső sorban /itt is balról jobbra/ Braun Mihály, "Traudle"- "Szomorú" /sajnos az ő polgári nevére nem emlékezett senki sem/ és végül Zielbauer Antal. Tudjuk, ezeknek az elekieknek a foglalkozását is: Merx asztalos, Stifler borbély, Braun és Zielbauer pedig kőművesek voltak. A fénykép szerinti központi alakra azonban ilyen szempontból sem emlékeztek, mint ahogy a zenekar nevére sem. Az is valószínűsíthető, hogy ez a zenekar Krivoj Rogban alakult meg az ottani hármás lágerban. Ennek az öt embernek szerencséje volt, mert túléltek. Braun és Merx Elekre jöttek vissza, nemrég haltak meg, a többiek Németországba mentek, a további sorsuk ismeretlen számunkra.

Most pedig szóljunk arról, hogy milyen lehetett azoknak az élete, akik "kis munkán" voltak az egykori Szovjetunióban. Elsőként Baráth Mihály visszaemlékezése alapján tesszük meg. 1945 januárjában vitték el a szovjetek az eleki németek egy részét kényszermunkára, ahova nyolc nap után meg is érkeztek. Kezdetben Krivoj Rogban, majd Dnyepropetrovszkban dolgoztak, de itt volt egy 24 tagú zenekar is, ahol Baráth Mihály is zenélt. Pl. azokat a tábori munkásokat is kísérték, akik naponta jártak ki a bányába dolgozni. /Baráth Mihály szerint ez az öttagú zenekar még a 24 tagú előtt létezhetett. Ebben a nagyszámú zenekarban több náció is képviseltette magát, pl. magyarok németek, románok is./

Ő is megemlítette a ma már nem élő eleki Kern Józsefet, aki már 1944-ben kommunistának vallotta magát, így mentesülhetett volna a szovjet kényszermunka alól, de ő ennek ellenére követte földijeit. A Szovjetunióban pedig lágerparancsnok lett, így az ottani elekieknek is. /Ő is rabnak számított! Itt fontosnak tarjuk megjegyezni, hogy valami hasonló rendszer működött pl. Auschwitzban is, ott az ilyen beosztású embert kápónak neveztek, ami tulajdonképpen azt jelentette, áruló! Ettől függetlenül pl. Baráth Mihály azt mondta, hogy Kern mindig kiállt az elekiek mellett. Ha ő nem lett volna akkor ott, az elekieknek még rosszabb lett volna! /Az is történelmi tény, a rendszerváltoztatás egyik jeleként Eleken felszámolták a "Kern-kultuszt" is! /Az is érdekességnek számít, hogy pl. Baráth Mihálynak az 1947 júliusában történt szerencsés hazatérése után nem volt semmilyen problémája sehol sem, az eleki KTSz-ből ment nyugdíjba, ahol kőművesként dolgozott. A kiesett évekért kárpótlást kap. Zimmermann Feri bácsi 1945. január 11-e és 1947. július 5-e között dolgozott a Szovjetunióban többedmagával. Természetesen ő sem önként és dalolva! Ő az ötös, az úgynevezett Kaganovics Lágerben /Krivoj Rog/ volt, az ottani bányában dolgozott csőszerelőként, ezért kapott naponta 1 kg kenyeret, ami a túlélést is jelentette számára. Jellemző volt az akkori "paradicsomi" állapotokra az is, hogy pl. a bányában dolgozó nem raboknak nem volt mivel tüzelni otthon, ezért a bányából vitték el a felesleges fát. Az is elgondolkodtató, hogy a magát a munkásosztály vezetőjének tartó Szovjetunióban pl. akkor olyan házakban laktak emberek, melyekben télen a konyhát a tehénnel kellett megosztani! Feri bácsi azt mondta, hogy neki azért sikerült túlélni ezeket a kegyetlen dolgokat, mert nem okoskodott! Akik túl sokat okoskodtak, azoknak nem sok jövőjük volt a szovjet "paradicsomban" sem, mert a diktatúrák nem szerették, szeretik a tőlük

eltérő véleményt! Egy embertelen világból nem akárhogyan lehet visszatérni, Feri bácsi pl. egy kegyes hazugsággal jöhetett vissza Elekre, 1947-ben a lágerban magyarnak vallotta magát. Eljátszotta, hogy semmit sem tud németül! Neki sem volt semmilyen problémája a lágeri előélete miatt /postásként dolgozott nyugdíjba vonulásáig Eleken/, igaz, mire hazajött, az itteni németiség nagy része az ismert történelmi okok miatt “eltűnt”! Végül térjünk vissza az írásunk elején megemlített hvg-s íráshoz. Tényszerű, jó írásnak tekinthetjük, amelyből kiderül pl. az is, hogy a szovjetek egy 1944. december 22-ei parancsa értelmében front mögötti munkára lehetett vinni a német származású egyéneket, így pl. Magyarországról kb. 40-65 ezer németet hurcoltak el Szovjetunióba kényszermunkára. Az emberek összegyűjtésének megkezdéséről azonban még a hazai elvtársaikat sem értesítették a szovjetek! Az egykori magyar belügyminiszter, Erdei Ferenc /1910-1971/, aki szintén a kommunistákhoz állt közel, ezt írta: “hogy ez ugyanaz, mint Hitler csinált a zsidókkal.” Ebben az erőszak szülte világban zenéltek az eleki németek távol hazájuktól olyanoknak is, akik igaz, hogy a lágeren kívül éltek, de hozzájuk hasonló módon nem érezhették magukat szabadnak!

Rapajkó Tibor

Iskola a vihar árnyékában

Sorozatunk elérkezett az 1942-43-as tanév bemutatásához, ami nem különben érdekes feladat, hisz ebben az időszakban pl. az ún. régi Magyarország is lassan, de biztosan haladt a pusztulás felé. Ekkor már minden józanul gondolkodó tudta, a náci Németország el fogja veszíteni a háborút. Ha Magyarország valamit meg akar őrizni a háború utáni időre, akkor cselekednie kell. Mint ismert, nem csupán rajtunk múlt, hogy nem az történt velünk, amit mi szerettünk volna! Amikor pl. 1942. szeptember 9-én ünnepélyesen megnyitották a tanévet a polgári leányiskolában, már meg kellett emlékezni az orosz fronton harcoló magyar honvédekről is, mint ahogy az 1942. augusztus 20-án Ilovskojénél /Szovjetunió/ hősi halált halt ifjú kormányzóhelyettesről Horthy Istvánról /1904-42/, de a tanév végéig csak tovább folytatódott a tragédiák sorozata, hisz pl. 1943. január 13-án megindult a Vörös Hadsereg támadása Voronyezsnél, február 2-án pedig a 6. német hadsereg letette a fegyvert Sztálingrádnál. Horthyék megpróbálták a lehetetlent, kilábolni az elveszett háborúból, Magyarországot a Nyugat szövetségesévé tenni.. Ilyen szemüvegen keresztül pedig tényleg érdekes bemutatni az 1942-43-as évkönyvet, vagyis mit tartott fontosnak közölni magáról ez a két iskola egy olyan vérzivataros időszakban, amikor azt hitték, a nagy, háborús viharból Magyarország ki fog maradni. Ekkor még azért bizakodtak a jövőben a mezőgazdasági népiskolában is. “Az új Európa új Magyarországnak kiépítése csak szellemileg és testileg erős, egészséges családok által lehetséges. A család lelke, szellemének irányítója az édesanya, a háziasszony.” Az iskolának ekkor már pl. joga volt tanoncokat is felszabadítani a “felső és fehérmű varrás szakmai kiképzése” után. A tanévet itt is 1942. szeptember 9-én nyitották meg, ugyanekkor tisztelegtek is az országzászló előtt is. 1942. november 4-5-én az iskolában P. Mogyoróssy jezsuita atya lelkigyakorlatot tartott.

A tanulók magaviselete az évkönyv szerint kielégítő, a szorgalmuk pedig megfelelő volt. Ebben a tanévben az iskola közösen kirándult a medgyesbodzasi gárdanapra. A diákok munkájukkal segítették a fronton harcoló katonákat, hisz az ősz folyamán levágott sásból csizmákat készítettek. Végül soroljuk fel az osztályfőnököket! Az I. osztályé Német M. Vilma /23 tanuló/, a II. osztályé Benkő M. Modeszta /20 tanuló/, a III. osztályé pedig Várhelyi M. Teréz /18 tanuló/.

Majd pedig nézzük meg, hogy mi a helyzet a polgári leányiskolában! A tanulói létszámmal ott sem volt probléma, mert a tanévet 189 fővel zárták, ami hattal volt több, mint az előző évben. A tantestületben azonban történt egy lényeges változás, mert a korábbi igazgató, Pápai Mária Viola betegszabadságra ment. Őt Fischer Mária Bóna helyettesi minőségben követte. Az eltávozott igazgató helyett magyart, történelmet Simon Mária Chrysostoma tanított, aki akkor jött Elekre.

A vallásos nevelést taglaló részben egy igen érdekes hely-, de vallástörténeti tényre bukkantunk: "Részvettünk május 1-én /1943/ a Hősök kertjében felállított virágdíszben pompázó Szűz Anya szobra előtt községünk ünnepén, amelyen községünk elöljárósága felajánlotta Szűz Máriának, a Világ Királynőjének ezt a határmenti községet." Az ilyen felajánlás akkor sem volt általános. Az pedig tényleg érdekesnek tekinthető, hogy egy községet a Világ Királynőjének ajánlottak fel, valószínűleg a település német jellege miatt. A Historia Domus nem szól erről a jelentős eseményről! Lehet, hogy a nagypolitika nem hagyott időt az ottani feljegyzésre, illetve, ami a legrosszabb, nem volt ideje gyökeret verni ennek a szép hagyománynak. Eleken ma gyakorlatilag senki sem tud semmit erről az eseményről, így nem is emlékeznek meg róla, pedig érdemes lenne feleleveníteni, mert pl. jövőre lesz a 60. évforduló! Méltó helye lenne a helyi, egyházi ünnepek között is!

A hazafias nevelés során nem lehetett kikerülni a háborút sem: "A gyermek is látja azt, hogy körülöttünk lángokban áll a világ, romokban állanak városok, falvak és mi nyugodtan tanulhatunk."

A szociális nevelés is alkalmazkodott a kegyetlen valósághoz: "Növendékeink körülbelül 80 %-a csomagot készített a katonáknak." A növendékék 1943 májusának utolsó vasárnapján, a madarak és a fák napján nem tudtak elmenni Póstelekre a gr. Széchenyi Dénes birtokra, ami az akkori szűkös lehetőségekkel is magyarázhatunk.

Valószínű, hogy az akkori komoly bel- és külpolitikai helyzettel van kapcsolatban az is, hogy mind a két szülői értekezleten 90 %-os volt a részvétel. A tanulók magaviselete általában jó volt. Jó lenne tudni, ki volt az az egy személy, aki szigorúbb büntetést kapott. Ez a megfogalmazás természetesnek tekinthető akkor, még egy iskolában is: "A háborús hatások és a velejáró egyéb zavarok természetesen észrevehetőek voltak."

Az iskola dr. Damjanovics Lajos miniszteri osztályfőnök közbenjárására 1000 pengőt utalt ki dologi segélyre, amit az intézmény udvari mélykút építésére fordított. A tanévzáróra 1943. június 8-án volt. Végül soroljuk fel itt is az osztályokat! Az I. osztály osztályfőnöke Vedres Mária Rafaella volt. Ide 38 tanuló járt, illetve 14 magántanuló. A II-os osztályfőnök Molnár Mária Mariella volt, ide 58-an jártak valamint 15 magántanuló.

A III. osztály osztályfőnöke Simon Mária Chrysostoma volt. /48 illetve 24 diák/ Fischer Mária Bóna a IV-esek osztályfőnöke volt /45 és 20 tanuló/. Az elmondottakból most is kiderült, egy nagyon nehéz helyzetben is lehet élni, dolgozni, tanulni akkor, ha az ember tudja, a bajban nincs egyedül, segítik... Az 1943-44-es tanévvel folytatjuk.

Rapajkó Tibor

Kétfordulós viaskodás

- asztalitenisz-bajnokság az eleki középiskolában -

Örömmel számolhatok be az Eleki Krónika olvasóinak, kezdeményezésünket újabb siker koronázta. Az általános iskola tanulóinak körében szervezett egyéni asztalitenisz-bajnokság (amelynek fogadtatása pozitív volt) után ezt a seregszemlét az eleki Mezőgazdasági és Ipari Középiskola tanulói körében is meghirdettük, a fogadtatás igen csak szívet melengető volt. Mindezzel e sorok írója, egyben a szakosztályok vezetője, szakmai diadalt aratott. Tudni kell, hogy már évekkkel ezelőtt kezdeményeztem egy asztalitenisz-szakosztály létrehozását, ám e kezdeményezés igen csak hosszú ideig kemény falba, ellenállásba ütközött. A további győzködésem viszont meghallgatásra talált, és nyugtázhatom: az eddigi eredmények önmagukért beszélnek. Azzal is tisztába vagyok, hogy ezt az eredményt egy csapásra meg lehet semmisíteni, az eddigi tapasztalataim ezt igazolják. Egyet viszont nyomatékossíthatok: Eleken igenis létjogosultsága van egy asztalitenisz-szakosztálynak. A Mezőgazdasági és Ipari Középiskola tanulóinak két különálló seregszemlét szerveztünk, mindkét megmozdulást egyben befejezettnek is tekinthetjük, értékelhetjük. Végül is a dobogós helyezési sorrendet a két seregszemle összesített eredménye adta. Az összecsapások színvonala hozta a kívánalmakat, izgalmas párviadalmakat követhettünk. Ezek után nézzük a két megmérettetés részletes eredményeit. Az első megmozduláson: Gyarmati Ferenc (szemszögéből): - Fekete Miklós 2-1, - Sarkadi Zoltán 2-0, - Jakab István 2-0, - Cseke László 2-0, - Kiss Attila 2-0, - Drágos Mihály 2-0, - Erdődi József 2-0. Fekete Miklós (szemszögéből): - Sarkadi Zoltán 1-2, - Jakab István 2-0, - Cseke László 0-2, - Kiss Attila 2-1, - Drágos Mihály 2-1, - Erdődi József 2-1. Sarkadi Zoltán (szemszögéből): - Jakab István 2-1, - Cseke László 2-0, - Kiss Attila 2-0, - Drágos Mihály 2-0, - Erdődi József 2-1. Jakab István (szemszögéből): - Cseke László 0-2, - Kiss Attila 2-0, - Drágos Mihály 1-2, - Erdődi József 2-0. Kiss Attila (szemszögéből): - Drágos Mihály 2-1, - Erdődi József 2-0. Drágos Mihály (szemszögéből): - Gyarmati Ferenc 0-2. Az összegzések alapján a végső helyezési sorrend: 1. Gyarmati Ferenc, 2. Sarkadi Zoltán, 3. Cseke László, 4. Fekete Miklós, 5. Kiss Attila, 6. Drágos Mihály, 7. Jakab István, 8. Erdődi József.

A második megmérettetésen hat tanuló képviseltette magát, a körmérkőzések eredményei. Jankó Roland (szemszögéből): - Gyarmati Ferenc 0-2, - Fekete Miklós 0-2, - Drágos Mihály 0-2, - Sarkadi Zoltán 0-2, - Jakab István 1-2. Gyarmati Ferenc (szemszögéből): - Fekete Miklós 2-0, - Drágos Mihály 2-0, - Sarkadi Zoltán 2-0, - Jakab István 2-0. Fekete Miklós (szemszögéből): - Drágos Mihály 0-2, - Sarkadi Zoltán 1-2, - Jakab István 1-2.

Drágos Mihály (szemszögéből): - Sarkadi Zoltán 0-2, - Jakab István 1-2. Sarkadi Zoltán (szemszögéből): - Jakab István 2-0.
A helyezési sorrend: 1. Gyarmati Ferenc, 2. Sarkadi Zoltán, 3. Jakab István, 4. Drágos Mihály, 5. Fekete Miklós, 6. Jankó Roland.
A két versenynap után a dobogós helyezési sorrend ekképpen alakult: 1. Gyarmati Ferenc, 2. Sarkadi Zoltán, 3. Jakab István. A verseny résztvevői, a középfokú oktatási intézmény vezetésének köszönhetően, tárgyjutalomban részesültek.

- b -

Lecsengett a kispályás focitorna

Különösebb izgalmak nélkül befejeződtek az Általános Iskola Diáksport Egyesület által szervezett 2001/2002-es téli kispályás labdarúgó-bajnokság küzdelmei. Izgalmakra lényegében azért nem kerülhetett sor, mert nagyon minimális százaléktól eltekintve, az egyes összecsapások alkalmával mindig a papírformának megfelelő eredmények születtek. A mérkőzések összképéről megállapítható, hogy jó közepes színvonalúak voltak. Amint az ilyen jellegű seregszemlék alkalmával lenni szokott, az illetékesek megválasztják a seregszemle legjobbait, amely nagyon sok esetben eltér a közönség véleményétől, ezúttal viszont nem lehetett panasz: Lázok János valóban a legjobb játékos volt, játékával hozta azokat az elemeket, amelyekre még a legigényesebb futballkedvelő is elismerően csettint: ez igen!
Az Eleki Krónika olvasói az ötödik forduló eseményeivel, eredményeivel ismerkedhettek legutóbbi számunkban, ezúttal következnek a hatodik és az azt követő fordulók eseményei, valamint a végső táblázat, a "legek" listája.

VI. forduló. Lökösháza-Berke Söröző: 2-5, góllövők: Baráth, Szántó, illetve Szűcs, Benyovszki (2), Tóth, Bálint. DSE-Tölgyfa Söröző: 4-7, góllövők: Kanicsár, Krisán, Mócz és egy öngól, illetve Gál(3), Popucza M., Resetár, Lénárt, Bányai. Outline-Reggeli Hatos: 13-2, góllövők: Kovács I. (3), Kovács K. (3), Gyimesi (3), Oláh, Márk (2), Vincze, illetve Kovács, Krizsán. Sansiró-Másnaposak: 7-2, góllövők: Pál (3), Karáth(3), Szabó, illetve Hurguly, Bloch.
VII. forduló. Tölgyfa Söröző-Lökösháza: 5-1, góllövők: Sarkadi, Resetár, Bányai, Gál, Popucza Gy., illetve Czerno. Berke Söröző-Művelődési Ház: 0-2, góllövők: Erdei, Tereszán. Másnaposak-Outline: 3-9, góllövők: Gémes, Orbán, Hurguly, illetve Vincze (2), Kovács (2), Gyimesi, Márk (2), Oláh, Sánta. Reggeli Hatos-DSE: 3-6, góllövők: Krizsán, Kovács, Bukur, illetve Mócz, Krisán (2), Téglási (2), Thuroczy.
VIII. forduló. Művelődési Ház-Tölgyfa Söröző: 0-3, góllövők: Gál (3). Lökösháza-Reggeli Hatos 4-1, góllövők: Baráth, Bán, Botás, Borsi, illetve Krizsán. DSE-Másnaposak: 7-4, góllövők: Téglási (2), Thuroczy, Dávid, dr. Nagy, Mócz, Krisán, illetve Gémes (2), Bloch (2). Outline-Sansiro: 5-4, góllövők: Kovács (2), Márk (2), Gyimesi, illetve Szabó (2), Pál, Hack.
IX. forduló. Sansiro-DSE: 4-3, góllövők: Szabó, Karáth (2), Pál, illetve dr. Nagy (3). Reggeli Hatos-Művelődési Ház: 3-21, góllövők: Elekes, Házse(2), illetve Lakatos (5),

Guti (6), Lázok (4), Erdei (5), Gyulai. Másnaposak-Lökösháza 5-8, góllövők: Bloch (3), Orbán, Hurguly, illetve Baráth (4), Zsóri (2), Borsi (2). Tölgyfa Söröző-Berke Söröző: 6-2, góllövők: Gál, Székely, Popucza M. (3), Resetár, illetve Elekes, Bálint. A torna végső helyezési sorrendje:

1. Tölgyfa Söröző	8	8	0	0	45-10	24	+35
2. Műv. Ház	8	7	0	1	51-21	21	+42
3. Berke Söröző	8	6	0	2	45-21	18	+24
4. Outline	8	5	0	3	45-24	15	+21
5. Sansiro	8	4	0	4	28-32	12	-4
6. Lökösháza	8	3	0	5	24-33	9	-9
7. DSE	8	2	0	6	23-43	6	-20
8. Másnaposak	8	1	0	7	26-55	3	-29
9. Reggeli Hatos	8	0	0	8	12-69	0	-57

A torna legeredményesebb játékosa Gál Attila (Tölgyfa Söröző) 13 találattal, legjobb kapusnak Botás Dávidot (Tölgyfa Söröző), legjobb játékosnak pedig Lázok Jánost (Anti) (Művelődési Ház) választották, különdíjasok: legsportszerűbb játékos Lázok János (Anti) (Művelődési Ház), legfiatalabb játékos Mihók Dávid (Tölgyfa Söröző), legidősebb játékos Varga István (Lökösháza).